

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Wolfram Schürmann

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Bezwzględna podstawa unieważnienia z art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, zła wiara z art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, a także względna podstawa unieważnienia znaku zarejestrowanego bez zgody na rzecz agenta z art. 53 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Wniosek o unieważnienie został uwzględniony.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 52 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 52 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 40 ust.3 rozporządzenia nr 2868/95;
- naruszenie art. 76 i 78 rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasady 37 lit. b) ppkt iv) i zasady 57 rozporządzenia nr 2868/95;
- naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 37 lit. a) ppkt iii) rozporządzenia nr 2868/95 w związku z art. 83 rozporządzenia nr 2047/2009;
- naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 37 lit. a) ppkt iii) i lit b) ppkt i) rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – iNET24 Holding przeciwko OHIM (IDIRECT24)

(Sprawa T-225/14)

(2014/C 184/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: iNET24 Holding AG (Feusisberg, Szwajcaria) (przedstawiciele: S. Kirschstein-Freund, B. Breitingner i V. Dalichau, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie R 1867/2013-5;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „IDIRECT24” jest przedmiotem zgłoszenia międzynarodowej rejestracji wskazującego Unię Europejską dla towarów i usług z klas 9, 36, 38 i 42 – wniosek o międzynarodowa rejestrację nr 1 145 181

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – Mammoet Salvage przeciwko Komisji

(Sprawa T-234/14)

(2014/C 184/59)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Mammoet Salvage BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Kuypers i A. Schadd)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego: stwierdzenie, że Unia Europejska lub Komisja Europejska dopuściły się zaniechania;
- posiłkowo: zasądzenie od Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej należnych kwot;
- posiłkowo: zasądzenie od Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej odszkodowania na rzecz skarżącej;
- w odniesieniu do każdego z tych żądań: zawieszenie postępowania na podstawie art. 77 regulaminu postępowania przed Sądem na okres 3 miesięcy do czasu uzyskania przez skarżącą wyroku w postępowaniu arbitrażowym;
- obciążenie Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej kosztami postępowania, łącznie z kosztami pozasądowymi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wygrała w 2010 r. przetarg w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju na usunięcie 74 wraków statków położonych w porcie w Mauretanii. Za sfinansowanie umowy zawartej pomiędzy Mauretanią i skarżącą poręczył w imieniu Komisji Europejskiej ambasador i przewodniczący Delegacji Unii Europejskiej w Mauretanii. W wyniku tego poręczenia strona pozwana nie stała się stroną umowy, lecz przejęła na siebie zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia za wykonane prace.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zaniechania strony pozwanej

Umowa zawarta pomiędzy stroną skarżącą i Mauretanią zawiera postanowienie, w myśl którego zobowiązania Unii Europejskiej w przedmiocie zapłaty wygasają najpóźniej 18 miesięcy po upływie okresu wykonywania umowy. W dniu 4 grudnia 2013 r. strona skarżąca wystąpiła do Mauretanii i do Delegacji Unii Europejskiej z wnioskiem o przedłużenie tego terminu. Strona pozwana dopuściła się zaniechania nie nadając biegu temu wnioskowi.

2. Zarzut drugi dotyczący udzielenia przez Komisję Europejską poręczenia co do sfinansowania umowy

Strona skarżąca jest zdania, że prace zostały wykonane i wnosi do Sądu o zasądzenie od strony pozwanej zapłaty niezapłaconych rachunków, tzn. do zapłaty niezapłaconych kwot należnych skarżącej z tytułu wykonanych przez nią prac.